

GÖKTUĞ CANBABA

KARASA ÇIKMALI

MUMALEVİ MÂLIKANESİ

Resimleyen
Ege Karadayı

X-
LIB
RIS

KARASA ÇIKMAYI MUMALEVİ MÂLIKANESİ

Exlibris, kitap kapağının içinde veya ilk sayfalarda yer alan bir resimdir. Kitabın sahibini tanıtan, kitapla sahibi arasında bağ kuran bir tasarım ürünüdür. Kitap, exlibris'in üzerinde adı yazan okura, okur da artık o kitaba aittir. Ödünç alan kişi, okur okumaz kitabı sahibine geri vermelidir. İlk kullanımı Antik Mısır'a kadar uzanan bu kitap damgalarıyla, genç kitapseverler kendi benzersiz dünyalarını sayfaların arasına taşıyabilirler.

Yarasa Çıkmazı 1 Mumalevi Malikânesi

Yazan: Göktuğ Canbaba

Resimleyen: Ege Karadayı

© 2022 Doğan Yayınları Yayıncılık ve Yapımcılık Tic. A.Ş.

Adres: 19 Mayıs Cad. Golden Plaza No: 3 Kat: 10

Şişli 34360 İstanbul

Tel: (0212) 373 77 00

Her 2.000 adet, bir baskı olarak kabul edilmektedir.

1. Baskı: İstanbul, 2024

ISBN: 978-625-6534-41-4

Sertifika no: 44919

Yayına hazırlayan: Bahar Ulukan, Keriman Güldiken

Kapak tasarımı: Serkan Yolcu

Grafik tasarımı: Havva Alp

Basım yeri: Yıkılmazlar Basın Yayın Prom. ve Kâğıt San. Tic. Ltd. Şti.

Adres: 15 Temmuz Mah. Gülbahar Cad. No: 62/C Güneşli-Bağcılar/İstanbul

Tel: (0212) 515 49 47

Sertifika no: 45464

 (0212) 373 77 44

 satis@doganyayinlari.com.tr

 [xlibris.kitap](https://www.instagram.com/xlibris.kitap)

 [xlibris_kitap](https://www.twitter.com/xlibris_kitap)

Xlibris Doğan Yayınları'nın alt markasıdır.

Tüm hakları saklıdır.

Bu yayının hiçbir bölümü, önceden yazılı izin alınmaksızın, herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla, elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt veya başka bir şekilde çoğaltılamaz, bir erişim sisteminde saklanamaz veya iletilemez.

GÖKTUĞ CANBABA

KARASA ÇIKMALI
MUMALEVİ MÂLIKANESİ

Resimleyen
Ege Karadayı

Mumalevi
Malikanesi

İstifi
Kasaba

Gezenci
Dağlar

Uğur
Yarı
Çukuru

Kuzgunnepeşi
Malikanesi

Daginci
Kasabası

Kederli
Kuşlar
Ormanı

Son
Kapı

Kandilisi
Malikanesi

Melankolik
Çanemeler
Bataklığı

Cadizi Diyarı / Tilsimtozu Şehri

Rüzgârkesen
Kasabası

Kullukadeh
Mâlikânesi

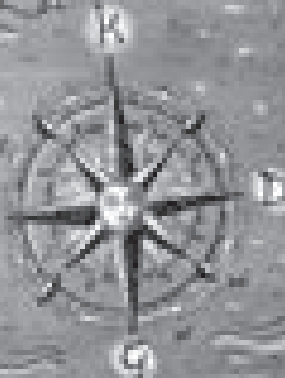
Sulcu
Mihlâr
Ukuru

Ciderdişi
Kayaıkları

Mezaryosunu
Mâlikânesi

HIRİLTİ
Denizi

SUZ
CAR
OLU

Çadızi Diyarı'nın Beş Çadıısı

Ayferis Kandilisi ve Simsarmal

Ayferis Kandilisi Malikânesi
Baş Çadıısı ve tılsımlı
hayvanı Simsarmal

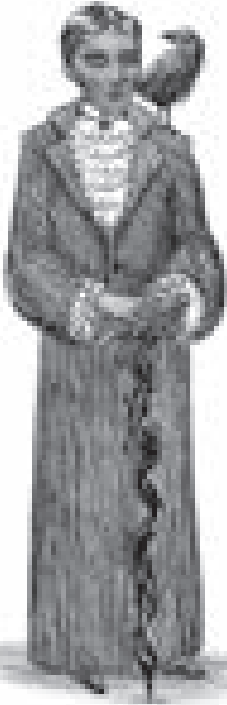
Solaris Mumalevi ve Okto

Mumalevi Mâlikanesi Baş Çadıısı
ve tılsımlı hayvanı Okto

Erfudus Kuzgunnefesi ve Küfgaga

Kuzgunnefesi Mâlikanesi
Baş Cadısı ve tılsımlı hayvanı Küfgaga

Kiethra Küllükadeh ve Ayışığı

Küllükadeh Malikânesi
Baş Cadısı
ve tılsımlı
hayvanı
Ayışığı

Gramtum Mezaryosunu ve Ruhpırpır

Mezaryosunu
Malikanesi Baş Cadısı
ve tılsımlı hayvanı
Ruhpırpır

Çadı Çırakları

Çadı Çırağı Üsey:

Biraz sakar, biraz obur bir çocuk olsa da tılsım enerjisi çok yüksektir. Çok zeki olduğunu ve okumayı sevdiğini de söylemek gerekir.

Çadı Çırağı Lorus:

Öz güveni yüksektir. Kibri, mükemmeliyetçiliği ve korkusuzluğu genelde başına karanlık işler açar.

Çadı Çırağı Ayfin:

Örümcek ağı bağlamış
bilmecelere, karanlığın içinde
gizlenen bulmacalara bayılır.
Keşfetmek, yeni şeyler
öğrenmek tam ona göre.

Çadı Çırağı Miri:

Çadı olmak için yaratılmıştır.
Karanlık hikâyelere, efsanelere
bayılır. Macera yoksa bile bir
şekilde kendisi var edebilir.

Çadı Çırağı Gredi:

Küften, rutubetten hoşlanmaz.
Çadı sanatları ona fazla karanlık
gelir. Ama maceraya bulaştı mı
sonuna kadar gitmekten de
asla çekinmez.

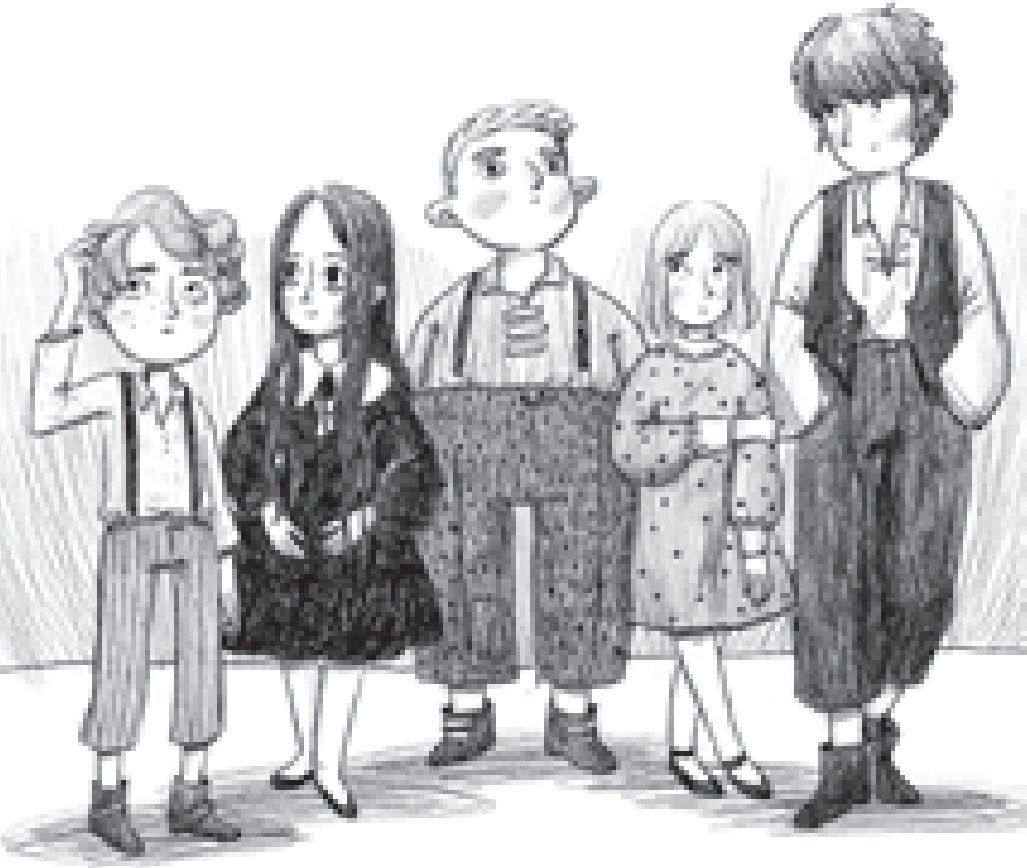
YARASA ÇIKMAZI

Karlı bir kış günü, kasabalarından, köylerinden, evlerinden alınıp getirilmiş tam beş çocuk birbirlerine sokulmuş tir tir titrerken bir taraftan da şaşkın şaşkın etrafa bakıyorlardı. **Cadıların Yarasa Çıkmazı** olarak isimlendirdiği, insanların hikâyelerine, zaman zaman da dedikodularına ilham vermiş kadim malikânenin salonundaydılar. Salon, dağınık şekilde yerleştirilmiş yüzlerce mum tarafından aydınlatılıyor olsa da loşluğunu koruyordu. Biraz küf, biraz rutubet ve bir miktar da is kokusu her yere sinmişti. Çocuklar, zemindeki mozaik çemberin

içindeki kara kazan figürünün üzerinde duruyorlardı.

Zamanı geldiğinde, erimiş mumların, kazanların dibindeki tortuların, çürümüş ağaçların, örümcek ağlarının şekline bakılarak seçilen çocuklardan o an orada bulunanların isimleri sırasıyla Gredi, Miri, Usey, Aylin ve Larus'tu.

Çocukların karşısındaki uzun masada Cadıizi Diyarı'nın beş cadısı oturmaktaydı. Soldan sağa şu şekilde sıralanmışlardı: Bayan Kandilisi, Bayan Mumalevi, Bay Kuzgunnefesi, Bay Mezaryosunu ve Bayan Küllükadeh. Cadıların arkalarında bulunan devasa şömineden yayılan ışık, cadıları birer karaltı gibi gösterdiğinden çocuklar onların neye benzediğini pek seçemiyorlardı.

Çocuklardan biri diğerlerine göre biraz daha evhamlı görünmekteydi. Çoğu ailenin (kendisinininki dâhil) büyük bir şans olarak gördüğü bu seçim Gredi için düpedüz bir kâbustu. O cadı falan olmak istemiyordu, hayatının on senesinin hiçbir günü bir erkek cadı olmayı düşlememişti. Rutubet onu hapşirtir, karanlık korkutur, küf ise midesini bulandırır. Gredi cadıların bayıldığı siyah ve kahverenginin aksine renkli kıyafetleri tercih ederdi. Ya da büyü ve tılsımla uğraşacağına büyükannesini gibi terzi olmayı yeğlerdi. Herkesin bayılacağı kıyafetler dikip şehir merkezinde onları satacağı bir dükkân açmak varken (ki bu, büyükannesinin de hayaliydi ama ne

yazık ki kadıncağız köyünden hiç çıkamamıştı) düştüğü şu duruma içi acıdı. Büyük talihsizlikti bu, çok büyük!

Gredi dağınık kızıl saçlarını umutsuzca elle-riyle karıştırdı (Kendini çaresiz hissettiğinde hep böyle yapardı.) hemen ardından suratını ovuşturdu ve derin bir iç çekti. Beyaz teni hemen kızardı, çilleri daha bir ortaya çıktı. Bir kere daha derin bir iç çekince hemen yanındaki Miri adlı kız bu iç çekişlerin bir tanışma işareti olduğunu düşünüp Gredi'ye döndü. Miri'nin beline kadar uzanan siyah saçları ve aynı renkte kocaman gözleri onun en belirgin iki özelliğiydi. Gredi ile aynı boydaydı ve ondan biraz daha rahat görünüyordu.

Sessizce, “Ben Miri,” dedi.

Gredi bir an kendine gelip yanındaki kıza baktı. İlk düşündüğü şey şuydu: Yakası süslü, kabarık etekli elbisesiyle bu kız kesinlikle iyi giyinen biriydi. Onun kocaman siyah gözlerinde de bunu görebiliyordu; zevk sahibi birinin bakışları vardı onda.

“Ben Gredi,” dedi çocuk aynı sessizlikte.

Karanlıktan hiç hoşlanmayan ve asla cadı olmayı istemeyen Gredi'nin kaderinde Bayan Mumalevi'nin malikânesinde yaşamak ve cadılık eğitimi almak vardı. Zavallı çocuk bu koca malikânenin tuhaf sakinleri arasında öyle yalnız hissediyordu ki... Üstelik sene sonuna dek cadı olmayı öğrenmeli ve tılsımlı hayvanını çağırarak büyüü yapabilecek hale gelmeliydi. Gredi yalnızlığının aniden sona ereceğini ve kendini karanlık bir gizemin peşinde bulacağını nereden bilebilirdi!

***Çocuk edebiyatının sevilen yazarı
Göktuğ Canbaba'nın kaleminden yepyeni
ve soluk kesici bir seri: Yarasa Çıkmazı!***

**DİKKAT: ÜRPERTİ,
GİZEM VE KAHKAHA İÇERİR!**

